

עין משפט
נר מצוה

צ א ב מי מ״ד מהל' שנת הלכה ה סמג לאזין סה טו״ע א״ח סימן רפו וטו״ע יו״ד סימן שלה סעיף ו׳

צא ב טו״ע א״ח סימן קא סעיף ד׳

צב ד טו״ע יו״ד סי' שלה

סעיף ה׳

צג ה מ״י פ״ד מהל' אכל

הלכה ו סמג עשין ב

טור ש״ע שם סעיף ג׳

צד ו מ״י פ״ה מהלכות

שבת הלכה יד סמג

לאזין סה טו״ע א״ח סי' סעיף ה׳

צה ז מ״י שם טור ש״ע

שם סעיף ז׳ ג׳

צו ח שם סעיף ה׳

צז ט שם סעיף ד׳

צח י ב מ״י שם הלכה טז

טור ש״ע שם סעיף י״ב

צצ יא ל מ״י שם הלכה טו

טור ש״ע שם סעיף ט׳

מוסף רש"י

מגין ששיבנה זן את החולה שנאמר ה' יסעדנו. כמו (תהלים ק) ולחם ללכ לזוט יסעד (נדרים ט). ואפילו גבוה שחי קרומה. שאני מניע שם להטות הגר אסור, דהואיל נמחק אסור גבוה מני אסור, שלא תתקן (קדוש קחם).

מוסף תוספות

א. ובתיב בתריה מה לך פה וגו' הנה ה' מטלטלך וגו' הרי משמע שהיה רשע. מוס' ממונע קד: ב. [ו]צריך היה. מוס' אלך יומא כל. וכיון דאורי דהיה צריך מסקינן בשבייה. מוס' יומא לת. ג. ע"ג קרקע. מוס' הלא"ש. T. אבל אם היה חולה ישן ע"ג מטה מותר. מאליה. ה. שיכנס דבר אסור במעני של צדיק ודתיב לא יאונה לצדיק כל און וכו'. מוס' הלא"ש. I. אפי"ג דאמר הוהם (קה). דמיתנה באסכרה. מוס' גיטין ג. I. ולא פריך עלייה ומה בהמתן של צדיקים, יש לומר. מוס' הלא"ש. II. דין אמר אפשר אכלי הוא דלא מתקנן. ודין אמר אפשר שלח לי דלא מתקנן. מוס' הלא"ש. U. ולא פריך עלה ומה בהמתן של צדיקים. וי"ל. מוס' הלא"ש. I. ושפיעה דר' ירמיה בר אבא שמש קבוע ידידיה הור. מוס' הלא"ש.

רבינו הגנאל

רבי יהודה אומר יכולה היא שתרחם עליך ועל כל חולי ישראל, רבי יוסי אומר המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. כמאן אמר רבי חנינא מי שיש לו חולה בתוך ביתו יערבנו בתוך חולי ישראל כו'. יוסי, וכמאן (אמרי') [נפצלינן] האדינא אקצירו ומרעיו כו' יוסי דאמר אדם נידון בכל יום. ומפורש ברי"ה פ"א. שבטא איש ירושלים בבניסותו אומר שלום, ביציאתו היה אומר בשבת היא מלציעוק ורפואה קרובה לבא ורחמיו מרובין אחינו שיבנו שלום. א"ר חנינא בקושי התירו לנחם אבליים ולבקר חולים בשבת משום דחיישינן שמא יבקש עליו רחמים בצרה ובזעקה.

רבי אלעזר כד הוה שולח בתפיחה אמר ליה המקום יפקידך לשלום. ואפילו בלשון ארמי שפיר דמי דשכינה עמו, דהניא הנכנס לבקר חולה לא ישב ע"ג מטה ולא בכסא ולא בספסל אלא מתעטף ויושב לפניו מפני שהשכינה עליו שנאמר ה' יסעדנו על ערש דוי, ואמר (רבי) [רבין] אמר רב מנין שהקב"ה זן את החולה שנאמר ה' יסעדנו על

יב:

רבי יהודה אומר המקום ירחם ע"ך ב'. ק' לר"ת מה מועלת תפלה לר' מאיר ור' יהודה דקאמר צפ"ק דר"ה (ר' טו. ושם) הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם ציוה"כ דברי ר"מ ר' יהודה אומר הכל נידונין בר"ה וגזר דין של כל אחד ואחד נחתם בזמנו צפסח על התצוזה ואדם ציוס הכפורים ר' יוסי אומר אדם נידון בכל יום ואמר התם אמר רב יוסף כמאן מללינן האדינא אקצירי ואמריעי כו'. יוסי משמע דלר"מ ולר' יהודה לא מהניא כלומא וי"ל דהכא צצבת שזין ר"ה וצין יוה"כ איירי ולפי מאי דמשני התם איציעית אימא דכר' יתחק דאמר ר' יתחק יפה נעקה לאדם בין קודם גז"ד כו' אחי הכא שפיר: **שבנא איש ירושלים**®. ר"ת לא גרים צצנא דשצנא רשע הוה ולא מסקינן צצמיה דסם רשעים ירקצ כדאמר צפרק אמר להם הממונה (יומא דף נח:.) אלא גרס סכנא® דהוי נמי שם אדם כדאמר צסוטה (דף כה.) אלא כסכנא® אחי הלל ונראה לר"י דשפיר גרס צצנא דאטו אם אחד רשע ושמו אצברה לא נקרא צצס זה אחר ואשכחן דתרי צצנא הוו כמו שמוכיח צציעיה (כצ) דמתני צצנא אשר על הצית® וכתיב וקראתי לעצדי לאלקים וגו' וממשלתן אתן צידו וכתיב צתר הכי (שם לו) יוצא אליו אלקים אשר על הצית ושצנא הסופר משמע דשצנא אשר על הצית כצר מת והיה אלקים במקומו ושצנא הסופר היה אחר®: **שאיין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי**. לצד מנגביאל כדאמר צסוטה צריש אלו נאמרין (דף ג.) דאמר מר צא גצריאל ולמדו צצעים לשונות ליוסף ומימה® דלאפי' מחסצה צצנצ כל אדם יודעים ולשון ארמי אין יודעים:

לא ישב ע"ג גבי מטה ולא ע"ג ספסל. נראה דדוקא כשחולה שוכב צנמורי® שלא ישב גבוה ממראשותיו של חולה: **רבי נתן אומר קרא והטח**. הכא וצמכות (דף ה:) גבי יהודה צן טציא שהרג עד זומם וצהאשה רצה (יצמנות דף ט:.) גבי הא שנקרע ס"ת צחמתן לא פריך ומה צחמתן של נדיקים אין הקצ"ה מציא תקלה כו' אומר ר"ת דלא פריך צצום מקום אלא גבי אילתא אסור שגנאי הוא לנדיק ציומר® וההוא דערגי פסחים (פסחים דף קו: ושם) דר' ירמיה אישתלי וטעים קודם הצדלה והנהו דמס' ר"ה (דף כה.) דקאמר צצים תצצילא דצצנלאי צצומא רצה דמעצבא® התם לא הוה מאכל אסור אלא השעה אסוריה וצצראשית רצה® אמרינן ר' ירמיה שלא לר' זירא חד טרסקל דחאנים® ומסיק צין דין לדין מתאכל תאנתא צצצאל® הא קאמר עלה ר' אלא צר זימנא צצס ר' אליעזר זעירא אם הראשונים מלאכים אנו צני אינש ואם הס צני אינש אנו כחמוריס ולא כחמורו של ר' פנחס צן יאירי®: **שמש שאינו קבוע בודק יפה שלא יעצירוהו אצל קבוע לא ממתם שיעצירוהו צצציל כך כיון שהוקצע כצר**®:

רבי יהודה אומר המקום ירחם ע"ך ב'. ק' לר"ת מה מועלת תפלה לר' מאיר ור' יהודה דקאמר צפ"ק דר"ה (ר' טו. ושם) הכל נידונים בר"ה וגזר דין שלהם נחתם ציוה"כ דברי ר"מ ר' יהודה אומר הכל נידונין בר"ה וגזר דין של כל אחד ואחד נחתם בזמנו צפסח על התצוזה ואדם ציוס הכפורים ר' יוסי אומר התם אמר רב יוסף כמאן מללינן האדינא אקצירי ואמריעי כו'. יוסי משמע דלר"מ ולר' יהודה לא מהניא כלומא וי"ל דהכא צצבת שזין ר"ה וצין יוה"כ איירי ולפי מאי דמשני התם איציעית אימא דכר' יתחק דאמר ר' יתחק יפה נעקה לאדם בין קודם גז"ד כו' אחי הכא שפיר: **שבנא איש ירושלים**®. ר"ת לא גרים צצנא דשצנא רשע הוה ולא מסקינן צצמיה דסם רשעים ירקצ כדאמר צפרק אמר להם הממונה (יומא דף נח:.) אלא גרס סכנא® דהוי נמי שם אדם כדאמר צסוטה (דף כה.) אלא כסכנא® אחי הלל ונראה לר"י דשפיר גרס צצנא דאטו אם אחד רשע ושמו אצברה לא נקרא צצס זה אחר ואשכחן דתרי צצנא הוו כמו שמוכיח צציעיה (כצ) דמתני צצנא אשר על הצית® וכתיב וקראתי לעצדי לאלקים וגו' וממשלתן אתן צידו וכתיב צתר הכי (שם לו) יוצא אליו אלקים אשר על הצית ושצנא הסופר משמע דשצנא אשר על הצית כצר מת והיה אלקים במקומו ושצנא הסופר היה אחר®: **שאיין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי**. לצד מנגביאל כדאמר צסוטה צריש אלו נאמרין (דף ג.) דאמר מר צא גצריאל ולמדו צצעים לשונות ליוסף ומימה® דלאפי' מחסצה צצנצ כל אדם יודעים ולשון ארמי אין יודעים:

יציאות השבת פרק ראשון שבת

צפוך חולי ישראל שמתוך שכולנן עם האחרים תפלתו נשמעת בזכותן של רצים: **צצנא איש ירושלים**. אדם גדול היה צירושלים ושמו צצנא: **רחמיו**. של הקצ"ה מרובים: **צצסו צלום**. נוחו צצצתסם לצלום: **צקושי** צצתסם לצלום: **צקושי** צצתסם לצלום: **צקושי** צצתסם לצלום:

בחולה: **זימנין אמר לה**. צלשון קדש וזימנין אמר לה צלשון ארמי והא לאו לענין צצת נקט: **דשכינה עמו**. ואין המתפלל צריך שידקקו לו מלאכי השרת להכניס תפלתו לפניס מן הפרגוד: **סועד**. סומך צתשות כח. ומשום צצינו יעקב סוער מרגומו של פוקד כלומר מצקר כמו ואת אחיך תפקוד לצלום (שמואל ב י) ומתרגמי' ואת אחיך תסער לשלם ולהך לישראל גרסינן אל תקרי יסעדנו אלא יסעדנו: **מסעטף**. מאלימת שכניה כלדם היסעז צאימה ואין פוגע לצדדין: **ואפי' גצוה**. דליכא למישא להטייה דכיון דגזור לא פלוג למילתייהו: **הא כרי שפיר דמי**. שאם יצא להטות זוכירנו צצרו: **צצני ענינים**. צצמי פרשיות הואיל וכל אחד מעיין לעצמו אין מכיר צצמעה צצירו: **צמדורס**. מדורת אש גדולה אסור דהואיל ויוצדין רחוק זה מזה ועוד שזנצות האודיס סמוכים להם אין זה מכיר צצא צצירו להצעיר ולחמות: **מוסר**. לקרות לאור הנר שאינו רגיל להטות נר צחול מפני חשיצותו: **שמש קבוע**. לא יצדוק מפני שאימת רצו עליו אם ימנא צצן צצר מוגנה וצודקן יפה וחישינן להטייה: **שאינו קבוע**. לא רמיא עליה כולי האי: **הא כהא צצמא קבוע גרסי'**: **צדנפטא**. שהוא מסריח מותר לצדוק לאורו דלא אחי להטות: **שמש שאינו קבוע צדמשחא מאי**. כיון שאינו קבוע אינו מטה אפילו צחול והלכך צצצת מותר או דילמא צדמשחא הואיל ולא מאיס דרכו להטות צחול הוא: **פלגה**. דמותר: **ואין מורין קן**. שלא יחלולו: **קס שמעיה**. דר' ירמיה דהוא שמש שאינו קבוע צצית רב אסי: **אמרס ליה דניססו**. דרב אסי לרב אסי מר לא עציז הכי: **כרציה**. ר' ירמיה דאמר הלכה ומורין קן: **ראשי פרשיות**. ומרינן צציו שמתוך שראש הפרשה שגורה צציו הוא נזכר צכולה למחר ומסייע את צצעה הקורין צנקודה וטעמיה צלחש:

ואימת
רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

מסורת הש"ס

א ס"א שט"ס, **ב** מוט"ה **ג** [בסוטה א' דלמח], **ד** מדרים מ. ע"ש, **ה** [ז"ל ס' את החולה שנאמר ה' יסעדנו קרי ב' יסעדנו פי ס' ספר ע"ה], **ו** [שם ע"ש"], **ז** לקמן קטמ. [תוספת' פ"א"], **ח** תוספתא פ"ה, **ט** [בתוס' הלא"ש ושאנ"ן איתא "שניא" וכן לקמן], **י** [בנפסוק איתא "יולא"], **יא** [ועי' מוס' יומא לת: ותוספות כחכות קד: ד"ה ש"ה], **יב** [מ"י שרש פרשה ס'], **יג** וי"ה לקמן ק"ה,

תורה אור השלם

1. י יסעדנו על ערש דין קל משבכו דהפכת בחלי' תחליה מא ד

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה צצנא וכו' אלא צצמנא והלל לכלי תמינת אחי נמחק:

גליון הש"ס

גמ' שאין מלאכי השרת ב'. עי' צתמים דעים להלאכ"ד סימן קפ"ד: שם ולא ע"ג כמא' גירסת ה"ר"ף והלא"ש ולא ע"ג שפרקף ולא ע"ג מקום גבוה: שם מראשותיו של חולה שנאמר וכו'. עיין גרסי' מחומס פרשה ויקי צפסוק וישתמו ישאל על דלאש הטות: שם אפילו גבוה ב' קומות. עי' הלא"ש פ"י דערבין סימן ג': שם אצי' חבאח שבינה וכו'. עי' יצמות דף ו ע"ג מוס' ד"ה או אפוט: שם ד"ה שאין אפילו בחשבה. ועי' צם משכיל לצוד להכיר דוד פלחוויה על פירש"י בתורה פ' ויאל ד"ה ויאל צצס משנת צצמסם להמריס' חלחין וז"ל:

רבינו חננאל (המשך)

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

רבינו חננאל (המשך)
ערש דרי. ולא יקרא לאור הנר. אמר רבא ואפילו גבוה ב' קומות או ב' (מריעות) [מריעות] או אפילו כמה בתים זה על גבי זה אסור, וקיי"ל (כרבא) (כרבא), דאצי' ד[וב]פירקין שואל אדם מחבירו אוקימנא לאה דרבה כחנאי, כיון דחסם לן תנא כחיותי, דתנן מונה אדם את אורחיו ואת פרפריותיו מפיו אבל לא מן התבול לא חיישינן ליהא מחלוקת דבריותא, וכבר פירשנה שם דהילכתא כרבא. לא יקרא וצקינן מומחיתין דוקא חד אבל תרי שרי, והני מילי בענין אחד אבל בתרי עניני אסור, דחיישינן שמא יטה ואפילו אדם חשוב ממועשה דר' ישמעאלא. ירושלמי תני רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו ומה שבקערה ואינו חושש. לא יקרא, אמר רבי חייא אבל מסתכל מה שבכסו מאחר שיכולין למחות זה על זה מותר. תני חיא השמש בודק קערות וכוסות לאור הנר ותניא איך לא יבדוק. וסוגיין דשמעתא בין שמש קבוע בין שמש שאינו קבוע בודק כוסות וקערות לאור הנר, ודווקא בנפטא דמאיס ונפיש נהוריה, ולא אחי לאעלווי ביה, אבל בדמשחא שמש שאינו קבוע דאי אסור. שמש קבוע פלוגתא, והלכתא בודק ואין מורין כן. פסי' באמת [אמרין]. החזן רואה וכו'. ואסיקא אבל מסדר הוא לויתוקות ראשי פרשיות.

^[1] לפיכך נגמ' אדרבה מסוק דאדם משוג מותר ומר' ישמעאל אינו רלויה ואולי דרשנו היה לו גי' אחרת כמובא וז"ל